

Inger Støjbergs folkemødetale

Taler

Inger Støjberg
Formand for
Danmarksdemokraterne

Dato

13. juni 2024

Sted

Hovedscenen, Allinge

Tak for velkomsten til Søren Pind og Susie Jessen.

Hvor er det dejligt at være her tilbage på Bornholm. Endnu et år er gået, siden vi var her sidst. Jeg har formået og holde mig på fri fod, og det glæder jeg mig selvfølgelig meget over.

Jeg elsker at være på Folkemødet. Folkemødet har gennem årene vist noget af det fineste ved det danske demokrati. At vi kan mødes på tværs af politiske uenigheder og snakke stille roligt om tingene. Politik med respekt for forskellighed tilsat hygge og sjov.

Men der er desværre blevet slået skår i vores demokratiske glansbillede i de senere år.

Fredag i sidste uge blev vores statsminister slået på gaden i København. Vi kender ikke de nærmere omstændigheder fuldstændig, men uanset om der lå politiske intentioner bag eller ej, så synes jeg, der bør lyde en alarmklokke, når vores statsminister bliver angrebet fysisk.

Men det er ikke kun fysisk statsministeren er blevet angrebet den seneste tid. Det sker også verbalt og i indbakken på sociale medier.

Som politiker skal man altid være klar til at stå model til en hård og saglig politisk kritik. Sådan har det altid været i Danmark, og sådan skal det selvfølgelig være. Det er sundt.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden her i dag til at sige, at det Mette Frederiksen har været udsat for, på ingen måde må bagatelliseres. Jeg bliver både

vred og ked af det, når jeg tænker på, hvad hun gennemgår i disse dage og timer.

Og tingene har ændret sig. For år tilbage foregik verbale angreb på nettet, men i de senere år er det er flyttet ud på gaden. Det er også min hverdag, at blive råbt efter på gaden. Ligesom jeg også har oplevet skub, spytklatter og for nogle måneder siden blev en mand idømt en fængselsstraf for at have kylet noget væske i nakken af mig. Jeg har bare været heldig at kunne holde det for mig selv, og jeg har aldrig ønsket at give voldsmændene den opmærksomhed, som det vil få, hvis det kom ud i offentligheden. Ligesom jeg har ønsket at beskytte familie og venner for de bekymringer, der følger.

Det valg havde statsministeren ikke i fredags, fordi det foregik på åben gade og med mange mennesker som tilskuere. Ofte foregår disse ting i det skjulte og på nettet. Når jeg i dag – og for første gang – fortæller disse ting, så er det ikke fordi nogen skal have ondt af mig, men for at sige, at der er skred i nogle fundamentale ting.

Det er en kendt sag, at Mette Frederiksen og jeg på mange felter ser forskelligt på verden. Men hun er vores statsminister, og hun udfører et job, som hun er valgt til. Og man kan være enig eller uenig i den politiske linje, men voldsmanden, der slog Mette Frederiksen krydsede en rød linje, som ikke skal krydses her i vort dejlige land. Vores statsminister skal kunne gå på gaden uden at blive fysisk angrebet.

Som I ved, så har jeg også selv haft livvagter de sidste mange år. Jeg har ikke nogen stor stjerne i muslimske kredse i Danmark, og selv om danskundskaberne ikke altid er så fremtrædende hos de typer, så kan de dog godt finde ud af at formulere en dødstrussel. Der er bestemte områder i Danmark, som jeg ikke besøger. Og hvis jeg endelig skal, så kræver det planlægning i god tid og et politiopbud, der minder om en kamp mellem Brøndby og FCK.

Og det er jo ikke kun mig, der gennem årene har måtte have livvagtsbeskyttelse. Det gælder også blandt andre Naser Khader og Pia Kjærsgaard, som har stået model til meget. Og vi har vænnet os til, at den til enhver tid siddende statsminister altid har livvagter omkring sig.

Tiden er ganske enkelt kommet til, at vi tager udviklingen lidt mere alvorligt, end vi har gjort hidtil.

I de senere år har vi set attentater og voldelige overfald på politikere rundt i Europa. Det er en måneds tid siden, at Slovaquiets premierminister blev forsøgt skuddræbt på åben gade. Det må ikke være den risiko, man skal løbe for at stille op til valg.

Derfor er tiden kommet til, at vi hanker op i, hvilken adfærd vi tillader og belønner i den politiske samtale.

Og jeg kan ligeså godt sige det lige ud. Jeg er lodret uenig med Folkemødets direktør, Peter Christiansen, der før årets Folkemøde var ude og opfordre de politiske partier til at invitere personer op scenen og give dem taletid, hvis de forsøgte at afbryde arrangementerne med larm eller protester.

Det er ikke nogen hemmelighed, hvem Folkemødedirektøren sigtede til. Det er naturligvis demonstranterne for et såkaldt frit Palæstina, der render rundt og forsøger at sabotere politiske møder rundt om i landet. En sag, som han ovenikøbet kaldte for 'meget ædelt'. Jeg er lodret uenig med Peter Christiansen, og jeg synes ærligt talt, at det er både upassende og en hån imod de uskyldige israelske gidsler, der sidder fanget i Gaza.

Det er demonstranter, der med deres utilpassede færden støtter Hamas, det er demonstranter, der med deres færden støtter jødehad, og som går og råber, at Israel skal udslettes. De råber, at det eneste demokrati i Mellemøsten skal udslettes! Væk er forståelsen for, at der sidder over 100 fuldstændig uskyldige israelske gidsler i fangenskab. De har nu siddet fanget i 250 dage.

Ingen kan være i tvivl om, at jeg er helt og holdent på Israels side i den her sag, og selvfølgelig vil jeg ikke belønne venstreorienterede ballademagere og utilpassede muslimer i Danmark med at få stillet en megafon til rådighed, når det passer dem.

Det er da et fuldstændig skævt signal at sende, og sådan skal Folkemødet da netop ikke være. Her hylder vi netop vi danskeres ret til at have forskellige holdninger.

-0-

Vi skal til at hanke op i selv. Tænke over, hvad vi selv liker og deler på sociale medier. Og tage den svære samtale, når en fætter til en familiefest bagatelliserer, at nogle politikere skal opleve at blive truet eller ikke kan færdes i offentligheden uden at blive råbt af.

Selvfølgerlig skal der være plads til protester. Det at være politiker må aldrig blive lig med at leve i en beskyttet boble, hvor man ikke får sandheden råt for usødet. Det skal man kunne klare, og jeg kender ingen politikere, der er uenig i det. Tværtimod.

Jeg kan i hvert fald sige, at hvis man kommer ned i vores til lejligheden indrettede saloon og skaber sig tosset, så får man ikke mikrofonen. Så får man en pæn og venlig henstilling om at smutte hjem til Nørrebro, hvis man ikke kan opføre sig ordentligt. Men hvis man kommer for at deltage i debatten – også selvom man ikke er enig med mig og resten af mine skønne kollegaer i Danmarksdemokraterne – så er man så hjerteligt velkommen, og så skal vi have det sjovt og fejre demokratiet, og vores ret til at være uenige. Og vores pligt til at bruge vores uenighed i en konstruktiv, god politisk debat.

Tak for ordet. Og rigtig godt folkemøde.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Danmarksdemokraterne, Folkemødetale, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/inger-stojbergs-folkemodetale-2024>